

פרוטקטוראט על מיליון ערבים. פרוטקטוראט כזה מוכרח להוביל למדינת-מיש-טרה, בעלת חכמים פאשיסטיים. את אותם הדברים בדיוק אמר ליובוביץ, ושותפים להם מאות אלפי ישראלים. מכאן יצא, בגילגול הסופי, כאילו אמר קרייסקי כי ישראל היא "מדינת-מישטרה", ושהיא בעלת אופי "פאשיסטי".

● קרייסקי דיבר על המציאות הישראלית הדומה לאיפסם ל"אפארטהייד" הניגוד בדרום-אפריקה.

טענה זו הושמעה אף היא על-ידי ליבוריץ, כימעט באותן המלים, וישראלים רבים השתמשו בדוגמה זו כאשר מתחו ביקורת על תופעות כגון האיסור החל על ערבים לגור בכרמליא ובברובע היהודי בירושלים העתיקה ועבודת הילדים הערביים בדרום.

● קרייסקי אמר כי ביקורו של אל-סאדאת בירושלים היה מעשה היסטורי כביר, שהיה ראוי למיחוזה דומה מצד ממשלת ישראל, אך ראשי ישראל התחילו להתמקח עליה כמו אנשים בעלי "נשמה של חנוונים". הם התווכחו על כל מילה כמו "עורך-דין מפולין".

מכאן ההגדרה המתומצתת (אך הכור וזבת) כאילו אמר קרייסקי כי ראש-ממשלת ישראל הוא "חנווני קטן" ו"עורך-דין קטן מפולין".

"ער כמה שזכור לי, לא הזכיר"

קרייסקי מיהו חנווני?

תני שום שם, אמר קרייסקי ה' שבוע לעורך "העולם הזה".

● באמרו כי היהודים אינם יותר אינטימיים מכל עם אחר (פעם הואשם שארל דה-גול באנטישמיות, מפני שאמר את ההיפך), הצביע קרייסקי על ריבוי הגנרלים בצמרת הישראלית — תופעה שכל זר שם אליה את ליבו.

גם אלה הן דעות שהושמעו לא פעם בישראל, מפי ליובוביץ ואח"רי.

אין ספק שכאשר יפורסם בארץ הראיון המלא של קרייסקי, כפי שפורסם בעיתון ההולנדי, יצטערו רבים שהצטרפו להיס-טריה הממונית ברע הראשון. אך אז זה יהיה מאוחר מדי. ליחסי וינה-ירושלים נגרם נזק שלא יתוקן במהרה.

קרייסקי עצמו נשמע השבוע עצוב ופילוסופי. "הקדשתי עשר שנים ל-ניסיונות לעזור להשכנת השלום בין ישראל והערבים", אמר. "השתדלתי להפגיש את האנשים המתונים משני הצדדים. הר-בה אנשים שתליתי בהם תיקוה, איכזבו. אולי אניה לכל העניין הזה. ואתמסר לבניית אחרות. יש לי הרבה מה לעשות באוסטריה עצמה".

"בעור כמה ימים תפתים פני-שת קמפידיוויר. אם ייצא מזה משהו, אקום ואתנצל. אם לא ייצא דבר, כפי שאני חושש, אמשוך רחי-שוב שצדקתי בדבריי".

במדינה

(המשך ממעמד 28)

בצורה בלתי-אמצעית. הסרט אינו יכול להגיע לכך. מדוע?

ייתכן שהתשובה טמונה בעצם מהותה של הטלוויזיה. מכשיר ההופך כל נושא לחוויה שיטתית, רדודה. כפי שאמר יצחק ליבני, מנכ"ל רשות-השידור: "עד היום לא יצרה הטלוויזיה, בכל העולם, אף יציר-רתיאמנות אמיתית אחת".

מכל הכלים, הטלוויזיה היא, כנראה, הכלי הפחות מתאים לתיאור חוויה כה עמוקה וחד-פעמית. הטלוויזיה האמריקאית בוודאי אינה אמונה על כך.

אך אין צורך להאשים את הטלוויזיה יותר מדי. גם שאר צורות-הביטוי לא הצליחו הרבה יותר. שום מחזה, שום סרט, שום רומאן, שום שיר, שום ציור, שום מיבנה, שום פסל לא הצליח עדיין להתיקרב לרמה הדרושה כדי לשקף את השראה. השואה היא חד-פעמית, וזיכרה חזק יותר מכל אמונה — לפחות לפי שעה.

מִן הַחוּלָה? בנתונים אלה, האם היה זה נכון להקרין את הסידרה?

השוללים ישיבו כי מוטב היה לוותר על כך, ולהקרין תחת זאת קטעים ממישפט אייכמן, למשל. הם יגידו כי הסידרה מקטינה את השואה, מגמדת אותה, מעביר רה תופעה אנושית יהודה-במינה לדרפוסים אנושיים קטנים, רגילים.

המחייבים יגידו כי הסידרה תהווה מכי שיר להנחלת זכר השואה להמוני הדור הצעיר, וגם למבוגרים רבים, שאינם יודים עים את פרטיה. חשוב לזכור ולחשוב מדי פעם, כיצד עלתה המיפלצת הפא-שיסטית, מה קרה לעם היהודי, והאם זה יכול לקרות שוב.

ייתכן כי הוויכוח הזה יסתיים בתום ההקרנה, כאשר יתגבש פסקידן ציבורי אוטומטי, בליבם של מאות אלפי הצופים. אך ייתכן גם שהוויכוח לא יסתיים גם אז, וכי המחייבים והשוללים ימשיכו להתווכח בלהט, כששני הצדדים משמיי-עים טענות נכונות בהחלט.

הכנסת

הגיגה לזונות

הצעת-חוק שהוגשה

הכנסת, נועדה לספק את

חוננות מן הרחובות

וזהקק עי חייהן

שוב לא תצטרכנה לכתת רגליהן ברחו-רות אפלים ולהמתין בקרנות רחוב. לא תהיינה צפויות לאימים, סחיטות ופגיעות מצד בריונים, ועלבונות ופגיעות מצד אז-רחים. מקור הישועה לעוסקות במיקצוע העתיק ביותר בעולם: הצעת-חוק חדשה, שאם תאושר תוכל כל זונה לעסוק בעב-ור דתה בדירה שכורה או בבית-מלון, באופן חוקי בהחלט. התיקון לחוק העונשין (עב-ירות-זנות) תש"ל-1978, שהוגש על-ידי

ח"כ הליכוד ישרה דורון, כבר הספיק לעזור שימחה ואצל זונות לא מעטות, וכמה מהן אף כתבו מיכתבי תודה נרגשים לח"כית.

העזמת לגאלן מיסוריהן. אחת הזונות, שהיתה כנראה משוררת לפני שעברה לסבה מיקצועית, כתבה מיכ-תב בוז הלשון: "לכבוד ה'ח'כית הנכבדת והיקרה, שרה דורון, נעזמות הליכותיך ידענו, אני בחרה אשר עברתי בכבון מסגרים. זה כבר שנה פוזרו אותנו. אנחנו יותר מעשרים בחורות מסתובבות ברחובות.

מדוע היה לנו שם בית, והרווחנו יומיים. אלה שיש להן דירות-פאר מרווחות אלי פים. לא רואים אותן. הבארים מלאים בחור-רות מרווחות אלפיהלפים. זאת אומרת, ח"כית הנכבדת, מה זה חטא שלנו. יכולים פעם לשמש גם למדינה. זאת אומרת לע-שות, לקיים את החוק שאם את תעשי דבר גדול, וכל הכבוד שלך. בכל הכבוד, בשם עשרים בחורות, שושנה".

במיכתב אחר, של אחת החותמות בשם חמישים בחורות, נאמר: "הסרטים מלאים פורנוגרפיה. רק אנחנו הבחורות צריכות להיות ברחוב שאין לנו רשיון. אנחנו יגיעות ורעבות. למת? אנחנו כימעט חמישים בחורות המסתובבות. תעשי בשיבילנו חק".

קריאה וברידג'. יש משהו שדחף אנשים להיות עסקנים ציבוריים, סיפרה השבוע ח"כ דורון בגיליוילב. חברת הכנסת גולדה בליטא לפני 56 שנה. בגיל 11 עלתה לארץ למדה בגימנסיה הרצליה.

ח"כ דורון

נעימות הליכותיך ידענו"

להסתבך בהפלות בלתי-חוקיות. זה יכול לפגוע בהן לכל אורך החיים.

בכיכר ובצד הכביש. שרה דורון מאד אופטימית לגבי קבלת הצעת-החוק. היא צופה לתמיכה של רחב בליכוד. מילבד התגובות האופטימיות שקיבלה מאזרחים המתעניינים בנושא, ביניהם גם גברים, קיבלה גם כמה אימים טלפוניים. אשה דתית צילצלה אליה וטענה: "את לא ליי ברלית ולא יודעת מה זה דת ומה זה להיות אם לחמישה ילדים." אך להפתעתה של דורון נתקלה בתגובות חיוביות מצד חברים דתיים בסנסת, כמו אברהם מלמד, דויד גלס ויהודה בן-מאיר.

"אי-אפשר לחיות בעיר כמו תל-אביב ו-להעלים עין ממה שקורה בה", מסכמת שרה דורון, "בכיכר המדינה ובכביש חי הנושא. ובמצב כזה אני רואה בהצעת החוק הזו את אורח תל-אביב החביב על החוק הזה את הרע במיעוט".

צה"ל

סירוב פקודה

צה"ל נסוג מהעיומות

עם הספורדנטית שסירבה

להתייצב לשרות-מילואים

"אני מוכנה לשאת בתוצאות של מעשי", הכריזה תלמה שילוני, הספורדנטית בת העשרים ושש, ביום בו נצטוותה להת-ייצב לשרות-מילואים וסירבה להיענות לצו. "אני מחכה שהמישטרה הצבאית תבוא אלי הביתה. שיעשו מה שהם חיי-בים לעשות כשמפרים פקודה. שישפטו או תני ויקחו אותי לכלא. אני לא אאשים אותם. להיפך, רק כך תוכל מחאתי לה-שמע".

תלמה שילוני סירבה למלא אחרי צו הקריאה אותו קיבלה לפני חודש ואשר זימן אותה לשרות-מילואים מן השלישי בספטמבר. האלחוטנית של חיל-הקשר, שבעבר התייצבה לכל שירותי המילואים להם נקראה, ענתה במכתב אל יחידת המילואים שלה. רבו אמרה:

"ברצוני להודיעכם כי לא אתייצב לשי-רות-מילואים כמחאה על קבלת החוק ה-מתי-המשטות בנות משירות במסווה של אמונה דתית. ברצוני להודיש כי צר לי על הטיחה שאני גורמת לכם ביחידת ה-מילואים שלי ועל הטיחה שאני עשויה לגרום למערכת המישפטית הצבאית בשל

אחר-כך נרשמה ללימודי מישפטים בלונדון, אך התוכנית שובשה עם פרוץ מלחמת-העולם השנייה. ראשית פעילותה היתה כמדריכה בצופים. תשע שנים כחנה כי חברה במועצת עיריית תל-אביב-יפו, ו-מייד עם היבחרה לכנסת התפטר ממו-עצת העיר. הח"כית, שציפורניה משוחות בלכה אדומה, כצבע שימלתה, אהבת לק-רוא, לשחק ברידג', וכמובן, לשחק עם שני נכדיה, התאומים.

"אני נלחמת למען זכויות הנשים", הס-בירה דורון. "הגשתי הצעת-חוק אחרות בענייני שיוויון זכויות לנשים עובדות. אל הזונות הגשתי מתוך ראיית המצב החמור שבו הן נמצאות עכשיו. זהו תופעה מלאה צביעות. האנשים שהתופעה אינה לרוחם רוצים לשכנע ושהיא אינה קיימת. מישועה אמר לי ויש לי אומץ-לב, כי בכל זאת ההצעה קצת מתירנית. מי שמכיר אותי יודע שאני טיפוס שקט. אחרים יכולים להשוב אותי כרודפת סנסציות. אבל אני טיפוס די ליברלי בהשקפת-העולם שלי.

"עיקר הצעת-החוק הוא להוציא את ה-זונות מהרחובות. זה מראה מאד לא אס-תטי, לא חינוכי, שהילדים שלנו יראו אותן בעבודתן. הצעת-החוק מתייחסת גם לזונות ממין זכר. מעולם לא נפגשתי איתן, אך בעיקבות המיכתבים שקיבלתי הייתי מאד מעוניינת להיפגש עם אחת מהן.

"אם תאושר ההצעה לתיקון החוק, יפתחו מיקרי האונס, ויקטנו מיקרי ה-התעללות בזונות. הזונות תוכלנה לעסוק במיקצוע במכונית ובכלי-שיט, בדירות שכורות ובבתי-מלון".

"אישית, הייתי מסתייגת אם היתה לי שוכנת זונה", הודתה בעלת ההצעה, "אלום אני מקוות שיתנו להן איזור מיוחד, שבו הן תוכלנה לגור ו-לעבוד, וזה לא יפריע לאף אחד.

"האמת היא שיש שני טיפוסים זונות. אחת פרימיטיבית, שלא תדע להעזר בחוק, אלא אם עובדת סוציאלית תיכנס לתמונה. ה-חוק יתן גם תגנה לזונות, הרוצות לחזור למוטב, והגבר דורש מהן באימים להישאר זונה. גבר כזה יהיה צפוי לפי התיקון בחוק לחמש שנות מאסר.

"הייתי רוצה גם להחמיר לגבי קטינים העוסקים במיקצוע. לגבי הגברים, הם לא יצטרכו לשוטט ובגנים הציבוריים. אינני מבדילה בין הגבר והאשה העוסקים במיק-צוע זה. הזונות במיקרים מיוחדים לא תהיה חוקית, כי החוק לא ירשה בתי-בד-הש. ה-פרופאי שיינתן לזונות ימנע מהן